

עֲלֵאִין בְּדִיוקְנָא דְלֵהוֹן לְתַתָּא בְּאַרְעָא (נ"א בְּדִיוקְנָא דְלֵהוֹן
 לְתַתָּא מִנְהוֹן בְּדִיוקְנָא דְלֵהוֹן לְתַתָּא בְּאַרְעָא) וּכְלָחוּ תְלִיין בְּרַקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם. הָבָא רָזָא דְתַרִין שְׁמָהוֹן כְּלִילָן בְּחֻדָּא
 וְשִׁכְלוּלָא דְלֵהוֹן תְּלַתָּא וְאַתְהִדְרָן לְחַד דָּא לְקַבֵּל דָּא.
 וְאַיְהוּ שְׁמָא גְלִיפָא מְחַקְקָא כְּלִילָן בְּהַאי בְּרָזָא
 דְמַהִימְנוּתָא:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם (תהלים כה) סוּד יִי לִירָאִין
 וְגו' פֶּתַח הַהוּא סָבָא דְסָבִין וְאָמַר, שְׁמַעוֹן
 שְׁמַעוֹן מָאן הוּא דְאָמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם.
 (וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים) מָאן נִיהוּ הָבָא הַאי אֱלֹהִים. אִדְחַכִּי פֶּרַח
 הַהוּא סָבָא דְסָבִין וְלֹא חָמָא לִיה. וּכְמָה דְשָׁמַע רַבִּי
 שְׁמַעוֹן דְיַהוּה קָרִי לִיה שְׁמַעוֹן וְלֹא רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר
 לְחַבְרָוִי וַדָּאִי הַאי הוּא קַדְשָׁא בְרוּךְ הוּא דְאֶתְמַר
 בִּיה (דניאל ז) וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב. הָא כַּעַן אִיהוּ שַׁעֲתָא

לשון הקודש

הַזְקֵנִים וְאָמַר: שְׁמַעוֹן שְׁמַעוֹן, מִי הוּא
 שְׁאָמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם? מִיְהוּ
 כָּאן אֱלֹהִים זֶה? בֵּין כֹּף פֶּרַח אוֹתוֹ וְכֵן
 הַזְקֵנִים וְלֹא רָאָה אוֹתוֹ. וְכִמוֹ שְׁשַׁמַּע רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, שֶׁהִיָּה קוֹרָא לוֹ שְׁמַעוֹן וְלֹא רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, אָמַר לְחַבְרָוִי: וַדָּאִי זֶהוּ הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאמַר בּו (דניאל ז) וְעַתִּיק
 הַיָּמִים יוֹשֵׁב. הָרִי כַּעַת זֹהִי שַׁעֲהָ לְפֶתַח

שְׁלָהֶם לְמַטָּה בְּאַרְצֵן וְנִיא בְּדַמוּתָם לְמַטָּה מִהֶם
 בְּדַמוּתָם לְמַטָּה בְּאַרְצֵן, וְכֵלָם תְּלִוּיִים בְּרַקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם. כָּאן סוּד שֶׁל שְׁנֵי שְׁמוֹת כְּלוּלִים
 בְּאַחַד וְתַקוּנָם שְׁלֹשָׁה, וְחוּזְרִים לְאַחַד זֶה
 כְּנֶגֶד זֶה. וְהוּא שֵׁם גְלוּף חֲקוּק כְּלוּלִים
 בְּסוּד זֶה שֶׁל הָאֱמוּנָה.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם. סוּד הִ'
 לִירָאִין וְגו' (תהלים כה). פֶּתַח אוֹתוֹ וְכֵן

לְמִפְתַּח בְּהַאי רָזָא. וְיִדְאֵי הָכָא אֵית רָזָא דְלֹא
אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ לְאֲתַנְגְּלִיא. וּכְעֵן מִשְׁמַע דְרִשׁוּתָא
אֲתִיְהִיב לְאֲתַנְגְּלִיא.

פִּתְחָ וְאָמַר לְמַלְכָּא דְהוּהָ לִיה פְּמָה בְּנִינִין לְמַכְּנִי.
וְהוּהָ לִיה אוֹמְנָא. וְהָהוּא אוֹמְנָא לָא הוּהָ
עֶבֶד מְדַעַם אֱלָא מְרִשׁוֹ דְמַלְכָּא כְּמָה דְאֵת אָמַר.
(משלי ח) וְאֶהְיָ אֶצְלוֹ אֱמוּן. מַלְכָּא וְדֵאֵי אֵיְהוּ חֲכֵמָה
עֲלָאָה לְעִילָא. וְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא (אֵיְהוּ) מַלְכָּא
לְתַתָּא. אֱלֹהִים אוֹמְנָא לְעִילָא וְדֵא אֵימָא עֲלָאָה.
אֱלֹהִים אוֹמְנָא לְתַתָּא וְדֵא שְׂכִינְתָא דְלְתַתָּא.

וְאֲתַתָּא לִית לָה רְשׁוֹ לְמַעְבַּד מְדַעַם בְּלֹא רִשׁוּת
בְּעֲלָהּ. וְכָל בְּנִינִין דְהוּוּ בְּאַרְחָ אֲצִילוּתָא
הוּוּ אָמַר אֲפִ"א בְּאֲמִירָה לְגַבֵּי אֲפִ"א יְהֵא כְדִין וְכְדִין.
וּמִיד הוּוּ. כְּמָה דְאֵת אָמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר

לשון הקודש

עליונה למעלה, ועמוד האמצעי והוא
מלך למטה. אלהים אמן למעלה, וזו
אם העליונה. אלהים אמן למטה, וזו
שכינה שלמטה.

ולאשה אין רשות לעשות דבר בלי
רשות בעלה, וכל הבנינים שהיו בדרך
אצילות, הנה אומר אפ"א באמירה
לאפ"א, יהיה בזה וכו', ומיד נהיה, כמו

בסוד הנה, שודאי יש כאן סוד שלא נתן
רשות להתגלות, וכעת משמע שנתנה
רשות להתגלות.

פתח ואמר, (משל) למלך שהיו לו כמה
בנינים לבנות והיה לו אמן, ואותו אמן
לא היה עושה דבר אלא מרשות
המלך, כמו שאתה אומר (משלי ח) ואֶהְיָ
אֶצְלוֹ אֱמוּן. המלך הוא ודאי חכמה

וַיְהִי אֹר. וַיֹּאמֶר הָוָה אָמַר לְאֱלֹהִים, יְהִי אֹר. מֵאֲרִי
 דְּבִנְיָנָא אִיהוּ אֹמַר וְאוּמְנָא עֶבֶד מִיָּד. וְהָכִי כָּל
 בְּנֵי־נִין בְּאַרְח אֲצִילוּתָא הָוָה אָמַר יְהִי רְקִיעַ, יְהִי
 מְאֵרֵת, וְכֹלָא אֶתְעֵבֶד מִיָּד. כַּד מְטָא לְעֵלְמָא
 דְּפִרוּדָא דְאִיהוּ עוֹלָם הַנְּבֻדָּלִים, אָמַר אוּמְנָא לְמֵאֲרִי
 בְּנֵי־נָא נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ. אָמַר מֵאֲרִי
 בְּנֵי־נָא וְדָאִי טַב הוּא לְמַעְבַּד לִיה. אֲבָל עֲתִיד הוּא
 לְמַחֲטִי קַמְדָּ בְּגִין דְאִיהוּ כְּסִיל הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי
 י) בֵּן חָכָם יִשְׁמַח אָב וּבֶן כְּסִיל תּוֹנֵת אִמּוֹ.

אִיהִי אָמְרָה בְּתַר דְּחֻבִּיה תְּלִיָּא בְּאִמָּ"א וְלֹא
 בְּאִמָּ"א אִנָּא בְּעֵינָא לְמַכְרִי לִיה בְּדִיוֹקְנָא
 דִּילִי. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 בְּצִלְמוֹ וְלֹא בָּעָא לְאַשְׁתַּתְּפָא בִּיה אִמָּ"א. בְּזִמְנָא דְחַב
 מַה כְּתִיב (דף כב ע"ב) (ישעיה ב) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שִׁלַּחָה אִמְכֶם.

לשון הקודש

עֲתִיד הוּא לְחַטָּא לְפָנֶיךָ בְּגִלְל שְׁהוּא
 כְּסִיל. זְהוּ שְׁכַתּוּב (שם י) בֵּן חָכָם יִשְׁמַח
 אָב וּבֶן כְּסִיל תּוֹנֵת אִמּוֹ.

חֵיָּא אָמְרָה, אַחַר שְׁחַטָּאוּ תְּלוּי בְּאִמָּ"א
 וְלֹא בְּאִמָּ"א, אֲנִי רוּצָה לְבְרָא אוֹתוֹ
 בְּדְמוּת שְׁלִי. זְהוּ שְׁכַתּוּב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
 אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, וְלֹא רָצָה לְשַׁתַּף בּוֹ
 אִמָּ"א. בְּזִמְנָ שְׁחַטָּא מַה כְּתוּב? (ישעיה א)
 וּבִפְשָׁעֵיכֶם שִׁלַּחָה אִמְכֶם. אָמַר הַמֶּלֶךְ

שְׁנֹאֲמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר.
 וַיֹּאמֶר, הָיָה אֹמַר לְאֱלֹהִים יְהִי אֹר. בְּעַל
 הַבְּנִין הוּא אֹמַר, וְהָאֲמֵן עוֹשֵׂה מִיָּד. וְכַד
 כָּל הַבְּנֵי־נִים בְּדִרְדָּ אֲצִילוּתָא הָיָה אֹמַר
 יְהִי רְקִיעַ, יְהִי מְאֵרֵת, וְהַכֹּל נַעֲשֵׂה מִיָּד.
 כְּשֶׁהֲנִיעַ לְעוֹלָם הַפְּרוּד, שְׁהוּא עוֹלָם
 הַנְּבֻדָּלִים, אָמַר הָאֲמֵן לְבַעַל הַבְּנִין,
 נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ. אָמַר בְּעַל
 הַבְּנִין, וְדָאִי טַב הוּא לְעִשְׂוֹתוֹ, אֲבָל

אָמַר מִלֵּבָא לְאַפֵּ"א וְלֹא אָמַרְתִּי לָךְ דְּעֵתִיד הוּא
 לְמַחְטִי. בְּהַהוּא זְמַנָּא תְּרִיךְ לִיָּה וְתְרִיךְ אַפֵּא עֲמִיָּה.
 וּבְנִין דָּא כְּתִיב, (מְשַׁלֵּי י) בֵּין חֲכָם יִשְׁמַח אֶב וּבֵין פְּסִיל
 תּוֹנֵת אֲמוּ. בֵּין חֲכָם, דָּא אָדָם דְּאִיְהוּ בְּאַרְחָ אַעֲזִילוֹת.
 וּבֵין פְּסִיל, דָּא אָדָם דְּבְרִיאָה.

קָמוּ בְּלִהוּ חֲבְרִיאַ וְאָמְרוּ רַבִּי רַבִּי, וְכִי אִית
 פִּירוּדָא בֵּין אַפֵּ"א וְאַפֵּ"א דְּמַסְטְרָא דְּאַפֵּ"א
 אִיְהוּ בְּאַרְחָ אַעֲזִילוֹת וּמַסְטְרָא דְּאַפֵּ"א בְּבְרִיאָה. אָמַר
 לֹון חֲבְרִיאַ חֲבְרִיאַ לֹאוּ הָכִי הוּא, דְּהָא אָדָם
 דְּאַעֲזִילוֹתָא דְּכַר וְנוֹקְבָא הָוָה מַסְטְרָא דְּאַפֵּא וְאַפֵּ"א.
 וְדָא אִיְהוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר. יְהִי אֹר
 מַסְטְרָא דְּאַפֵּא, וַיְהִי אֹר מַסְטְרָא דְּאַפֵּ"א. וְדָא אִיְהוּ
 אָדָם דּוּ פְּרַעֲזִיפִין.

אַבְל לְהֵאֵי לִית בִּיהַ עָלָם וּדְמוּת. אֵלָא אַפֵּא עֲלָאָה

לשון הקודש

אַפֵּ"א הוּא בְּדִרְךְ אַעֲזִילוֹת וּמַעַד הָאֲפֵ"א
 בְּבְרִיאָה? אָמַר לְהֵם, חֲבָרִים חֲבָרִים, לֹא
 כְּךָ זָה, שְׁחָרֵי אָדָם שָׁל אַעֲזִילוֹת זְכַר
 וְנוֹקְבָה הִיָּה מַעַד אַפֵּ"א וְאַפֵּ"א, וְזָהוּ
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר. יְהִי אֹר
 מַעַד הָאֲפֵ"א, וַיְהִי אֹר מַעַד הָאֲפֵ"א. וְזָהוּ
 אָדָם דּוּ פְּרַעֲזִיפִים.

אַבְל לָזָה אֵין פּוּ עָלָם וּדְמוּת, אֵלָא אִם

לְאַפֵּ"א, וְלֹא אָמַרְתִּי לָךְ שְׁעֵתִיד הוּא
 לְחַטָּא?! בְּאוֹתוֹ זְמַן גְּרַשׁ אוֹתוֹ וְגַרַשׁ אֶת
 אֲמוּ עֲמוּ. וְלָכֵן כְּתוּב (מְשַׁלֵּי י) בֵּין חֲכָם
 יִשְׁמַח אֶב וּבֵין פְּסִיל תּוֹנֵת אֲמוּ. בֵּין חֲכָם
 - זֶה אָדָם שְׁהוּא בְּדִרְךְ אַעֲזִילוֹת. וּבֵין
 פְּסִיל - זֶה אָדָם שָׁל בְּרִיאָה.

קָמוּ כָל הַחֲבָרִים וְאָמְרוּ, רַבִּי רַבִּי, וְכִי
 יֵשׁ פִּירוּדָא בֵּין אַפֵּ"א וְאַפֵּ"א, שְׁמַעַד שָׁל

הָיָה לִיּוֹהֵד תְּדָר כְּנֹנִי דְסָלִיק לְחוּשְׁבֵן אֱלֹהִים. וְהָיָה
 כְּנֹנִי אִיהוּ אֹר וְחֻשְׁךְ. וּבְגִין הָיָה חֻשְׁךְ דְּהָיָה בְּהָיָה
 כְּנֹנִי, אָמַר אָבָא דְעֵתִיד לְמַחְטֵי לְאָדָם דְּאֶצִּילוּת (נ"א
 דְּבְרִיאָה) דְּאִיהוּ אֹר לְבוּשׁ עֲלָא"ה (נ"א עֲלִיּוֹן).

וְהָיָה אִיהוּ אֹר דְּבָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְיוֹם
 רֵאשׁוֹן דְּגִנְזוּ לְצַדִּיקֵי־א. וְהָיָה חֻשְׁךְ דְּאֶתְבְּרִי
 בְיוֹמָא קְדָמָא לְרִשִׁיעֵי־א כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (שמואל א ב)
 וְרִשְׁעִים בְּחֻשְׁךְ יִדְמוּ, וּבְגִין הָיָה חֻשְׁךְ דְּהָיָה עֵתִיד
 לְמַחְטֵי לְהָיָה אֹר, לֹא בְעָא אָבָא לְאֶשְׁתַּתְּפָא בֵיהּ.
 וּבְגִין דָּא אָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ הָיָה אֹר.
 בְּדְמוּתֵנוּ הָיָה חֻשְׁךְ דְּאִיהוּ לְבוּשָׁא לְאֹר. בְּגִנְזָא
 דְּגִנְזָא דְּאִיהוּ לְבוּשָׁא לְנִשְׁמַתָּא דְּדָא הוּא דְכְתִיב, (איוב
 י) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי. חָדוּ כְלָהוּ וְאָמְרוּ זַפָּא
 חוֹלְקָנָא דְּזַכִּינָא לְמִשְׁמַע מַלְיָן דְּלֹא אֶשְׁתַּמְעוּ עַד כְּעַן.

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל א ב) וְרִשְׁעִים בְּחֻשְׁךְ
 יִדְמוּ, וּבְגִלְלֵל אוֹתוֹ חֻשְׁךְ שְׁהִיָּה עֵתִיד
 לְחַטָּא לְאוֹתוֹ אֹר, לֹא רָצָה אָבָא
 לְהִשְׁתַּתֵּף בּוֹ. וּבְגִלְלֵל זֶה אָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּצַלְמֵנוּ - אוֹתוֹ הָאֹר. בְּדְמוּתֵנוּ - אוֹתוֹ
 חֻשְׁךְ, שֶׁהוּא לְבוּשׁ לְאֹר, כְּמוֹ שֶׁגִּנְזָא הוּא
 לְבוּשׁ לְנִשְׁמָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (איוב י) עוֹר
 וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי. שְׁמַחוּ כָּלֶם וְאָמְרוּ,
 אֲשֶׁרִי חֲלַקְנוּ שְׁזַכִּינוּ לְשִׁמְעַ דְּבָרִים שְׁלֹא

הָעֲלִינָה הִיָּה לָהּ כְּנֹנִי אֶחָד שְׁעוּלָה
 לְחֻשְׁבוֹן אֱלֹהִים, וְאוֹתוֹ כְּנֹנִי הוּא אֹר
 וְחֻשְׁךְ. וּבְגִלְלֵל אוֹתוֹ חֻשְׁךְ שְׁהִיָּה בְּאוֹתוֹ
 כְּנֹנִי, אָמַר אָבָא שְׁעֵתִיד לְחַטָּא לְאָדָם
 שֶׁל אֶצִּילוּת וְנִיָּא שֶׁל בְּרִיאָה שֶׁהוּא אֹר
 לְבוּשׁ עֲלִיּוֹן וְנִיָּא עֲלִיּוֹן.
 וְזֶהוּ הָאֹר שֶׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁגִּנְזָא אוֹתוֹ לְצַדִּיקִים. וְאוֹתוֹ
 חֻשְׁךְ שֶׁנֶּבְרָא בְיוֹם הָרֵאשׁוֹן לְרִשְׁעִים,

פָּתַח עוֹד רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר (דברים לב) **רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי וְגו'.** אָמַר חֲבֵרִיָּא שְׁמַעוּ מַלְיָן עֲתִיקוֹן דְּבָעִינָא לְגַלְאָה בְּתַר דְּאֲתִיְהִיב רְשׁוּ עֲלָאָה לְמִימַר. מָאִי נִיהוּ דְּאָמַר רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא. אָלָא דָּא הוּא עֵילַת עַל כָּל עֲלָאִין. הֵהוּא דְּאֲתִקְרִי עֲלַת הָעֲלוֹת עֲלַת מַאֲלִין עֲלוֹת. דְּלֹא יַעֲבִיד חַד מַאֲלִין עֲלוֹת שׁוּם עוֹבְדָא עַד דְּנָטִיל רְשׁוֹת מִהֵהוּא דְּעֵלְיָה. כְּמָה דְּאֻקְיָמָנָא לְעֵילָא בְּנַעֲשָׂה אָדָם.

נַעֲשָׂה וּדְאִי. עַל תְּרִין אֲתָמַר. דְּאָמַר דָּא לְהֵהוּא דְּלְעֵילָא מִינִיָּה נַעֲשָׂה. וְלֹא עָבִיד מְדַעִם אָלָא בְּרִשׁוֹ וְאֲמִירָה מִהֵהוּא דְּלְעֵילָא מִינִיָּה. וְהֵהוּא דְּלְעֵילָא מִינִיָּה לָא עָבִיד מְדַעִם עַד דְּנָטִיל עֵצָה מִחֲבֵרִיָּה. אֲבָל הֵהוּא דְּאֲתִקְרִי עֲלַת עַל כָּל עֲלוֹת

לשון הקודש

נשמעו עד עתה.

מהעלות הללו שום מעשה עד שיקה רשות מאותו שעליו, כמו שבארנו למעלה בנעשה אדם.

נַעֲשָׂה וּדְאִי. על שנים נאמר. שאמר זה לאותו שלמעלה ממנו נעשה. ולא עושה דבר אלא ברשות ואמירה מאותו שלמעלה ממנו. ואותו שלמעלה ממנו לא עושה דבר עד שלוקח עצה מחברו. אבל אותו שנקרא עלת על כל עלות,

פָּתַח עוֹד רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, (דברים לב) רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי וְגו'. אָמַר, חֲבֵרִים שְׁמַעוּ דְּבָרִים עֲתִיקִים שְׂרָצִיתִי לְגַלּוֹת אַחַר שְׁנַתְנָה וְלִין רְשׁוֹת עֲלִינָה לִזְמַר. מִי זֶה שְׁאָמַר רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא? אָלָא זֶהוּ עֲלַת עַל כָּל הָעֲלִינָים, אוֹתוֹ שְׁנַקְרָא עֲלַת הָעֲלוֹת, עֲלַת מִהֵעֲלוֹת הָאֱלֹהִים, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה אַחַד

דְּלִית לְעִילָא מְנִיָּה וְלֹא לְתַתָּא שְׁוֵה לִיָּה. כְּמָה דְאַתְּ
 אָמַר, (ישעיה מ) וְאֵל מִי תִדְמִיּוּנִי וְאַשְׁוֶה יֹאמַר קְדוֹשׁ.
 אָמַר רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי,
 דְנָטִיל עֵצָה מְנִיָּה. כְּנִוּוּנָא דְהָהוּא דְאָמַר וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם.

קָמּוּ בְּלִהּוּ חֲבֵרֵיִיא וְאָמְרוּ רַבִּי הֵב לָנָא רְשׁוּ
 לְמַלְלָא בְּהַאי אַתֵּר. אָמְרוּ וְהָא לָא אִוְקַמַת
 לְעִילָא דְעֵלוֹת הָעֵלוֹת אָמַר לְכַת"ר נַעֲשֶׂה אָדָם. אָמַר
 לֹון הֵו שְׁמַעִין אִוְדְנִיִּכוּ מַה דְפּוֹמְכוֹן מְמַלְלָן. וְהָא
 לָא אָמְרִית לְכוּ הַשְׁתָּא דְאִית דְאַתְקְרִי עֲלֵת הָעֵלוֹת
 וְלֹאוּ אִיהוּ הָהוּא דְאַתְקְרִי עֲלֵת עַל כָּל עֵלוֹת. דְלְעֵלַת
 עַל כָּל עֵלוֹת לִית לִיָּה תְנִינָא דְנָטִיל עֵצָה מְנִיָּה
 דְאִיהוּ יְחִיד קְדָם כְּלָא וְלִית לִיָּה שׁוֹתְפָא.

לשון הקודש

בארְתָּ לְמַעְלָה שְׁעֵלַת הָעֵלוֹת אָמַר
 לְכַת"ר נַעֲשֶׂה אָדָם? אָמַר לְהֵם, הֵי
 שׁוֹמְעִים אֲזִינְכֶם מַה שְׁפִיכֶם מְדַבְּרִי וְהֵרִי
 לֹא אָמַרְתִּי לְכֶם עֲבֹשׁוּ שֵׁישׁ מִי שְׁנַקְרָא
 עֲלֵת הָעֵלוֹת, וְזֶה אֵינּוּ אוֹתוֹ שְׁנַקְרָא עֲלֵת
 עַל כָּל עֵלוֹת, שְׁלַעֲלַת עַל כָּל עֵלוֹת אִין
 לוֹ שְׁנֵי שְׁלֹקַת מְמַנּוּ עֵצָה, שֶׁהוּא יְחִיד
 לְפָנֵי הַכֹּל, וְאִין לוֹ שְׁתָּפָא.

שְׁאִין לְמַעְלָה מְמַנּוּ וְלֹא לְמַטָּה שְׁוֵה לוֹ,
 כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (ישעיה מ) וְאֵל מִי תִדְמִיּוּנִי
 וְאַשְׁוֶה יֹאמַר קְדוֹשׁ. אָמַר, רְאוּ עֵתָה כִּי
 אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי, שְׁלֹקַת
 מְמַנּוּ עֵצָה, כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ שְׁאָמַר וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם.

קָמּוּ כָּל הַחֲבֵרִים וְאָמְרוּ, רַבִּי, תַּן לָנוּ
 רְשׁוֹת לְדַבֵּר בְּמִקּוֹם זֶה. אָמְרוּ, וְהֵרִי לֹא